

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл.бр.ГЖ1. 4580/2010
Дана: 20.06.2011. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду у већу састављеном од судија Тубин Чанак Мире, председника већа и Габрић Марије и Миловановић Габриеле, чланова већа, у правној ствари тужиоца **М. П. из С. П.**, ул. , кога заступа И. Б., адвокат из С. П., против туженог **М. ШКОЛА „Ј. Б.“ из П.**, ул..... , кога заступа З. К., адвокат из П., ради поништаја отказа уговора о раду, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву, посл.бр. 8 П1.650/10 од 20.05.2010. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2011. године, донео је:

П Р Е С У Д У

Жалба туженог се **УСВАЈА**, пресуда Основног суда у Панчеву, посл.бр. 8 П1.650/10 од 20.05.2010. године, **ПРЕИНАЧАВА** тако што се захтев тужиоца којим је тражио да се поништи Решење број директора туженог од године којим је тужиоцу престао радни однос дана године и Одлука број Школског одбора туженог од године, којом је одбијен приговор тужиоца, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место према његовој стручној спреми и радним способностима, **ОДБИЈА**.

ПРЕИНАЧАВА СЕ одлука о трошковима парничног поступка тако да се захтев тужиоца за исплату износа од 27.400,00 динара, на име накнаде трошкова парничног поступка, **ОДБИЈА**.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца те је поништено Решење број директора туженог од године којим је тужиоцу престао радни однос дана године и Одлука број Школског одбора туженог од године, којом је одбијен приговор тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место према његовој стручној спреми и радним способностима, као и да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 27.400,00 динара, све у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену жалбу, из свих разлога предвиђених одредбом чл.360. ЗПП-а, те је предложио да другостепени суд побијану пресуду преиначи тако што ће одбити тужбени захтев тужиоца и обавезати тужиоца на сношење парничних трошкова, или да првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У свом одговору на жалбу, тужилац је истакао да је жалба туженог неоснована у целости и усмерена на одуговлачење поступка у овој правној ствари, те је предложио да другостепени суд одбије жалбу туженог и потврди првостепену пресуду, те да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка.

Жалба туженог је основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалбама, а пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.1., 2., 5., 7. и 9. ЗПП-а и правилну примену материјалног права сагласно одредбама чл.372. ст.2. ЗПП-а, овај суд налази да је иста донета без битних повреда одредаба парничног поступка, али је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право.

У току првостепеног поступка суд је утврдио да је тужилац био у радном односу код туженог на неодређено време, на месту наставника хармонике, све до године када му је престао радни однос решењем број од године. У Решењу је као разлог за престанак радног односа тужиоца наведена утврђена неспособност за рад на радном месту на коме је тужилац радио. У образложењу се тужени позвао на одредбу чл.120. ст.5. Закона о основама система образовања и васпитања, којим је предвиђено да запосленом престаје радни однос ако се у току радног односа утврди да запослени не испуњава услове о психичкој, физичкој и здравственој способности за рад са децом и ученицима. Тужени се такође позвао и на одредбу чл.176. тач.2. Закона о раду којом је прописано да запосленом престаје радни однос независно од његове и воље послодавца, ако му је по одредбама закона, односно правоснажној одлуци суда или другог органа забрањено да обавља одређене послове, а не може да му се обезбеди обављање других послова-даном достављања правоснажне одлуке о забрани. Даље је наведено да је извештајем о извршеном периодичном прегледу радника, тужиоцу утврђена забрана обављања послова радног места на којем је радио, те како није било слободног радног места које одговара стручној спреми тужиоца и радним способностима, тужиоцу је престао радни однос.

Тужилац је наведено Решење о престанку радног односа примио дана године, на које је уложио приговор, који је Одлуком Школског одбора одбијен као неоснован.

Експертизом број..... од године, о оцени радне способности тужиоца утврђена је дијагноза Ф23-акутно психичко обољење, као и да тужилац није способан за васпитнообразовни рад са децом према чл.111. Закона о основама образовања и васпитања, али је способан за друге послове у оквиру своје квалификације (завршена Виша музичка школа за хармонику-самостални наступи или у склопу оркестра и др.) без васпитнообразовног рада са децом.

Тужени је након што је примио предметну Експертизу, затражио од Медицине рада, ванредни лекарски преглед тужиоца. Извештајем о извршеном периодичном лекарском прегледу радника од године, донет је закључак да код тужиоца постоје патолошка стања и да није способан за рад на радном месту на коме ради.

Тужилац се налазио на боловању од 18.02.2009. године до 19.07.2009. године, а након искоришћеног годишњег одмора исти је поново био на боловању до 31.08.2009. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је заузео став да је тужбени захтев тужиоца основан. Ово из разлога што је у Експертизи КЦС од године наведено да тужилац није способан за васпитнообразовни рад са децом, али да је способан за друге послове у оквиру своје квалификације без васпитнообразовног рада са децом, а тужени приликом доношења решења о престанку радног односа тужиоца, није узимао у обзир тужиочеву радну способност за обављање других послова у оквиру квалификације и радне способности, нити је поступио у складу са одредбама чл.36. и 38. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, већ је тужиоцу престао радни однос на основу чл.120. ст.5. Закона о основама система образовања и васпитања и чл.176. тач.2. Закона о раду.

Основано се жалбом туженог истиче да је првостепени суд погрешно применио материјално право, када је усвојио тужбени захтев тужиоца. Наиме, одредбом чл.120. ст.5. Закона о основама система образовања и васпитања, прописано је да запосленом престаје радни однос ако се у току радног односа утврди да не испуњава услове из ст.1. и 2. овог члана, или ако одбије да се подвргне лекарском прегледу у надлежној здравственој установи. Првостепени суд погрешно у својој одлуци утврђује да се цитирана законска одредба односи на пријем лица у радни однос, с обзиром да из наведене одредбе недвосмислено произилази да се иста односи на лица која су већ запослена у установи и на ситуацију која настаје у току радног односа у истој. С обзиром на наведено, као и чињеницу да у установи, односно код туженог могу радити само лица која имају одговарајућу психичку, физичку и здравствену способност, а да је код тужиоца утврђено акутно психичко обољење, односно да је код истог установљено постојање патолошких стања, овај суд је мишљења да је Решење о престанку радног односа, донето од стране туженог, законито. Наиме, чињеница да је тужилац способан за друге послове у оквиру своје квалификације, без васпитнообразовног рада са децом, међу којим пословима су наведени самостални наступи и наступи у склопу оркестра, на коју чињеницу се првостепени суд позива у својој одлуци, не утиче на законитост побијаног Решења о престанку радног односа. Ово из разлога што послови који су наведени као послови које би тужилац могао да обавља у оквиру своје квалификације и радне способности, не спадају у послове које би тужилац могао обављати у оквиру школе, односно код туженог, а ово посебно из напред наведеног разлога што сви запослени у школи, односно туженог, морају имати одговарајућу психичку, физичку и здравствену способност.

Основано се жалбом туженог истиче, да се у конкретном случају нису могле применити одредбе чл.36. и 38. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика. Наиме, наведеним одредбама регулисан је положај запослених за чијим радом је престала потреба, док се у конкретном случају ради о запосленом коме је престао радни однос услед наступања неспособности за рад, а не из разлога престанка потребе за његовим радом. С обзиром на наведено, тужени нити је имао обавезу, нити могућност да тужиоца распореди на друго радно место, а све у складу са одредбом чл.120.ст.5. Закона о основама система образовања и васпитања, на које се тужени у Решењу о престанку радног односа тужиоца правилно позива.

Како је овај суд преиначио првостепену пресуду, исти је у складу са одредбом чл.161. ст.2. ЗПП-а, преиначио и одлуку о трошковима поступка, полазећи од успеха странака у спору, те је захтев тужиље за накнаду трошкова у висини од 27.400,00 динара, одбио с обзиром да иста није успела у спору. Овај суд туженом није досудио трошкове парничног поступка, с обзиром да тужени исте није потраживао, осим трошкова у висини таксе на одлуку суда, те како ти трошкови падају на терет тужиоца, нема основа за досуђивање истих туженом.

Овај суд није усвојио захтев туженог за накнаду трошкова састава жалбене, из разлога што тужени није определио износ истих.

Остали жалбени наводи туженог нису од утицаја на законитост побијане пресуде.

Сагласно наведеном, а применом одредбе чл.380. ст.4. ЗПП-а, жалба туженог је усвојена, а првостепена пресуда преиначена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ТУБИН ЧАНАК МИРА с.р.

зто:

АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД

Гж1. 4580/10

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Дана: 20.06.2011. године

Председник већа: Мира Тубин Чанак

Члан већа : Марија Габрић

Члан већа: Габриела Миловановић

Судија известилац: Марија Габрић

Судијски помоћник: Катарина Јованов

Записничар:

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА ЈЕДНОГЛАСНО

Записничар, Чланови већа, Председник већа
